

Goriško-beneški dnevnik

Pred razpravo o urbanističnem načrtu

Ribijeva avtobusna postaja ni več kos sedanjim potrebam

Izgradili so jo pred 40 leti, ko je imelo podjetje 3 avtobuse, medtem ko ima sedaj okoli 100 avtobusov in tovornikov

V Gorici se je v zadnjem desetletju gradbenega dejavnost verjetno razmehnila. Zgrajenih je bilo veliko novih stanovanjskih in upravnih poslovnih objektov, dvoran itd, imamo pa 40 let staro avtobusno postajo. Ko je podjetje Ribi leta 1919 prevzelo tudi avtobusni prijevoz na progah po Soški in Vipavski dolini, si je zgrajeno garažo z leseno streho v UL 9. avgusta in s prideljem v stilu avstroogrskih javnih poslopij.

Medtem se je število avtobusov in tovornikov povečalo na sto, toda razen novega pristajališča za tovornike v UL Duca d'Aosta podjetje ni zgrajeno modernje, predvsem pa veče avtobusne postaje, ki bi jile kos tako velikemu proučilu.

Iz zastarele avtobusne postaje v UL 9. avgusta, odpeljeval delavnik 55 avtobusov v Milan, Bologna, Trst, Videm, Jade, Gradiško, Tržič, Celje, Koprije, in Palmanovo, prav toliko pa se jih pridelje. Ob nedeljah odpelje 26 avtobusov, pridelje jih 28. Poleg tega odpelje vsak dan v St. Peterjan in na Oslavje 8 avtobusov, v Jugoslavijo pa prav ake 8. Vsak delavnik odpelje v tem niso vstete štiri vožnje tržaškega avtobusa, ki krka pred Ribijevim garažom. Urbanistični načrt za Goričo se ukvarja tudi z misljivo gradnjo avtobusne postaje.

Prvi tem nista, da morajo delavnikov načrta upoštevati, da izbiro prostora za postajo določimo vseh najvažnejših komunikacijskih sredstev. V tem rimeru bi prišla v poštvene prostore:

1. Tovorna postaja Ribi v UL Duca d'Aosta (ker bi UL omnenje odpravili);

2. prostor, kjer je vojašnica S v UL S. Chiari. Občina je bolj naklonjena rugemu predlogu.

Kakor vse kaže, ne bo neden od teh predlogov uresničen, ker namerava Ribi, vsa govorica, ki sedaj kroži, v zvezi s tem vprašanjem, zadrži postajo poleg garaže na koncu UL 9. avgusta.

Danes pred poroto dogodek iz leta 1945

Danes ob 9.30 se bo prideljal pred porotnim sodiščem v Goriči proces proti 46-letnemu iniciju Fontanotu iz Ronk, L. Dassein, 6. 51-letnemu runu Minjelu iz Tržiča, UL maja 87 in 48-letnemu Sparcu Romani iz Tržiča, UL arabilci 51. Obtoženi so, da z orojem v roki prisilili omenico Mustila v Tržiču, a jima je izročil denarnico z tovino in da so ga 30. aprila ustrelili v Tržiču.

Proces proti Krmčinom radi vohnjanja se bo nadaljeval za zaprimi vrat v točki 19. maja ob 10. uri.

Dve akciji kriminalistične policije

Agenti kriminalističnega oddnika so včeraj arretirali 54-letnega Enrica Consutti, iz 1. Baiamonti 22 (ECA), ker ga založili, da je pobiral občinskim poslopu št. 15 s Trgu Municipio cevi iz enkratne ter ploščice pri stedilku, da bi jih prodal. Odnešeli je za nekaj tisočakov mramala. Prijavili so ga sodišču.

Potisni so včeraj arretirali 54-letnega Enrica Consutti, iz 1. Baiamonti 22 (ECA), ker ga založili, da je pobiral občinskim poslopu št. 15 s Trgu Municipio cevi iz enkratne ter ploščice pri stedilku, da bi jih prodal. Odnešeli je za nekaj tisočakov mramala. Prijavili so ga sodišču.

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve je valovalo, ljudje so kašljali, se prerivali, dokler si zapel zvonček in je pred oltar stopil duhovnik. Tedaj so udi orgle zapelje in Katica se je vzmemrila. Zdaj prebirači dobr in organist tipke, sklanjajoč se nad orgle. Katica je strašno imelo, kaj se je zgodilo z pevskim zborom, ki se z organistom zaradi nje skujal. Orgla so pele dolgočasno, v jih ni bilo tistega razpoloženja, kakor ga je dajal tipkom.

Potem so orgle za trenutki potihnilne in nato je zbor zapel. Tak, se je vendar uredo? Da, saj vsi pojejo. Bile so te pesni, ki jih pojejo za ta praznik vsake leto. Toda zdaj je zelo, da organist boleha, da se mu ne ljubi mnogo.

Katica je stala s sključenim glavo. Ta trenutek bi prek ore donela njena pesem. Cutila je, da bi pela tako, kakor je nikdar v življenju, zakaj zavedala se je, da okoli nje tojto ljudje, ljudje, ki prelistavajo debele molitvenike, ki ročajo z ročnimi venici, se sklanjajo nad svete podobice v knjigi in nad križem rožnega venca in ga poljubljajo.

Ali bi jih mogla tako prevzeti s psem, da bi vzdignili lave in se ozrlji na kor, da bi prisluhnili in pozabili na morev? Ali bi jih mogla tako prevzeti, da bi si žeeli, naj apoje se in se?

Marija Kranjc:

Povest o dobrih ljudeh

Na Marijin praznik sta Koštrca in Katica stala v cerkvi od korom, kamor so se stiskali starikovi moški in kjer kača ne bi smela stati, ako ne bi bila slepa. Res je bila tudi jena mati v cerkvi, tu je bil tudi njen oče Ivan, sred mlajših moških, ona pa je šla najrajši s Koštrco.

Cerkve